

Goede intenties, maar nog veel onzekerheden

In juli heeft het Europees Parlement overeenstemming kunnen vinden over enkele heikele punten in de nieuwe Afvalkaderrichtlijn. De rapporteur, mevrouw Caroline Jackson, heeft veel moeite moeten doen om ook met de Europese Raad tot een compromis te komen. Zoals het er nu naar uitziet moet dit jaar de nieuwe richtlijn definitief gereed kunnen komen.

De volgende kritische punten zullen dan geregeld zijn.

- in 2020 moet 50% van het huishoudelijk afval in elke lidstaat gerecycled worden
- in 2020 moet 70% van het bedrijfsafval en van het bouw- en sloopafval geldt in elke lidstaat gerecycled zijn
- verbranden met een E-rendement conform de Europese formule $> 0,65\%$ zal gezien worden als nuttige toepassing (zie kader)
- een nieuwe definitie moet aangeven wanneer een stof bijproduct is

Voor de recyclingindustrie lijken er al met al belangrijke stappen gezet te zijn. Naast het bovenstaande is nog van belang dat er criteria zullen komen om te bepalen wanneer een afvalstof ophoudt een afvalstof te zijn (om te beginnen voor compost, puingranulaat en schroot). Of de nieuwe richtlijn daadwerkelijk zal bijdragen aan recycling (aan de Recycling Society die de Europese Commissie als doelstelling heeft geformuleerd) moet nog worden bezien. Zo is het bijvoorbeeld nog niet duidelijk wat precies wordt bedoeld met de doelstelling voor recycling van bouw- en sloopafval. In veel lidstaten wordt grond gerekend tot bouw- en sloopafval. Veelal wordt puin zonder veel bewerking gebruikt voor het vullen van groeven of als tussenlaag op een stortplaats. Wanneer dit als nuttige toepassing wordt gezien, zouden lidstaten dit kunnen laten bijdragen aan de doelstelling.

Definitie bijproduct

De FIR heeft bij betrokkenen bezwaar gemaakt tegen een definitie voor bijproducten. De reden daarvoor is dat er hooguit een negatieve werking van zo'n definitie uit kan gaan. Ontdoeners van afval zullen meer en meer geneigd zijn hun afval als 'bijproduct' te zien. De

kans op onverantwoorde verwerking neemt dus toe. Aan de andere kant lijkt de definitie weinig soelaas te bieden voor bedrijven die een reststroom willen aanbieden voor nuttige toepassing. De nieuwe definitie is gebaseerd op uitspraken van de rechter over het begrip 'afvalstof'. Hiermee wordt niks nieuws toegevoegd en zal in geval van twijfel naar de jurisprudentie worden gekeken die rondom het begrip 'afvalstof' is ontstaan. Overigens wil het Parlement de toepassing van de nieuwe definitie enkel in specifieke gevallen bekijken en nadere criteria laten vaststellen.

Afval/einde criteria

Door het Joint Research Centre in Sevilla is een onderzoek verricht naar criteria om te bepalen wanneer een afvalstof ophoudt afvalstof te zijn. Een van de onderzochte cases betrof puingranulaat. Hoewel aanvankelijk sprake leek van een zinvolle vorming van gedachten, is het uiteindelijke voorstel dat onlangs tot stand kwam niet erg bevredigend. De inzet van de FIR was zowel eenvoudig als goed doordacht. Wanneer puingranulaat gecertificeerd wordt conform een certificeringsschema in een lidstaat, dan is aangetoond dat er geen sprake meer is van een afvalstof. De onderbouwing hiervan is gevonden in de diverse uitspraken van de Europese rechter.

Door het Joint Research Centre wordt getracht om nog meer zekerheid te vinden dan door de certificeringsschema's al wordt geboden. Zo is een omslachtige manier gevonden om in het voortraject voor het breken van puin diverse kritische punten te benoemen. Als criterium geldt volgens het onderzoekscen- trum bijvoorbeeld dat slopers gecertificeerd moeten zijn. Verder moet inkomend puin geanalyseerd worden en moeten de diverse stromen puin (van slopen, na sorteren, ..) aan verschillen-

de eisen voldoen. Als de voorgestelde eisen gaan gelden zal weinig puingranulaat daadwerkelijk het predikaat "afvalstof" verliezen. Daar komt bij dat de diverse gestelde criteria onmogelijk te handhaven zijn. Werk aan de winkel voor de Europese Commissie, maar ook voor de branche.

REACH of niet?

En dan is er nog REACH. Half Europa houdt zich bezig met pre-registratie, veel partijen proberen nog om de ramp af te wenden. Puingranulaat dat geen afvalstof meer is, komt per definitie onder de werkingssfeer van REACH. Er zijn echter diverse redenen om aan te nemen dat puingranulaat niet aan de eisen uit de REACH richtlijn hoeft te voldoen. REACH en afval-regelgeving zijn nog niet op elkaar afgestemd. De Europese Commissie heeft daaromtrent een document opgesteld dat op 25/26 september door de REACH Competent Authority zal worden besproken. Zolang de twee stukken regelgeving nog niet op Europees niveau aansluiten, kan niet van het bedrijfsleven verwacht worden om te (pre-)registreren. De Europese afval-einde criteria moeten eerst helder en in werking zijn voordat REACH van toepassing kan zijn. Eerst het een, dan het ander.

Overigens acht de FIR dat de eisen uit de REACH richtlijn sowieso niet van toepassing zijn op puingranulaat. Puingranulaat kan worden beschouwd als 'artikel', artikelen zijn uitgezonderd van de eisen. Daarnaast is eenvoudig in te zien dat alle stoffen in puingranulaat eerder op de markt zijn gebracht. Zij zijn dus ofwel eerder geregistreerd geweest, ofwel zij zijn uitgezonderd geweest van registratie. Het is hoog tijd dat de Europese Commissie duidelijkheid geeft.

F. I. R.

Voor relatie E-rendement en EU formule zie pagina 24.

Relatie E-rendement en EU formule

De rendementsformule uit de Europese Kaderrichtlijn wil nog wel eens verkeerd geïnterpreteerd worden. De met deze formule berekende 'Energy efficiency' zegt namelijk niets over het werkelijke energierendement van een installatie. Natuurlijk zijn beide wel sterk met elkaar gecorreleerd.

In nevenstaande figuur is een overzicht gegeven van de prestaties van de gemiddelde AVI's in een aantal Europese landen. Per land is de elektriciteit- en warmteproductie voor de gemiddelde AVI is weergegeven.

De lila lijn geeft de Europese 'Energy efficieny' weer van 0,60.

De rode lijnen geven de werkelijke energierendementen van 20 % en 60 %.

